

σεως ὁ *Davidoud* προεδριόσθη ἀξιωματικὸς τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΑΠΠΑΣ

Δικαίως πᾶν ὅτι λεχθῇ διὰ τὸν βίον τοῦ Α. Ζάππα, ὅτι ἦναι προσήκον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς, ὅπερ ἀνάγκη νὰ προβάλληται εἰς μίμησιν πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ συντελεῖ εἰς ἀναζωπύρωσιν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐπιγενομένων τοῦ μεγαλουργοῦ ζήλου. Ἀληθές ὅτι ὁ βίος τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν διττῶς εἶναι ὠφελείας πράξεως, διότι οὐ μόνον αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς ἀγαθοποιοῦσι τὴν ἐν ᾗ ζῶσι κοινωνίαν, ἀλλὰ τὸ παράδειγ-

ἀποκαλύπτεται πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ εὐκλεοῦς Ζάππας, τὸ ὅποτον δικαιώματα ἀναμφήριστα καὶ ἐπιβλητικὰ φέρει; Δὲν ἐκπροσωπεῖ τοῦτο τοσαύτας ἐνδόξους δέλτους τῆς νεωτέρας ἐθνικῆς ἡμῶν ιστορίας, ἐν αἷς ἀναγράφονται μέγιστα πρὸς τὸ ἔθνος εὐεργεσίαι, τὰς ὁποίας δὲν δύναται ἢ νὰ παρακολουθῇ αἰωνίως ἢ ἀφθίτος καὶ εὐγνώμων πάντων ἡμῶν μνήμη;

Ὁ Ἀθ. Ζάππας ἐγεννήθη ἐν Λυμπόδι τῆς Ἡπείρου, ἐξ οἴκου ἐπιφανοῦς, ἐξεπαιδεύθη τὸ κατ' ἀρχὴν εἰς σχολεῖον ἐν Κερκύρα, καὶ τοι γλίσχρα διετίθεντο τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μέσα τῆς πατρικῆς προστασίας. Ἀλλ' ἐκεῖ μόλις γνωσθέντα τῶν πρώτων γραμμάτων βαρεῖα ἐπελθούσα ἡ συμφορὰ τὸν ἐστέφησε τῶν πατρι-

μα τοῦ ἐναρέτου αὐτοῦ βίου διδάσκει τοὺς ἄλλους τὸ ἐναρέτως ζῆν διεγείρον τὴν ἀμιλλαν τῆς ἀρετῆς. Τὴν τοιαύτην εἰλικρινῇ ἀνάμνησιν, τὴν συμπάθειαν ταύτην τὴν βλασταίνουσαν παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ τάφου, καὶ διὰ τοῦτο προσφιλῇ καὶ ἀγνῇ, τὴν ἀνάμνησιν ταύτην τὴν ἀγαπητὴν εἰς παντὸς Ἕλληνος τὴν καρδίαν ἐξεσφάλησεν αὐτῇ ἀναντιρρήτως ὁ Ἀθανάσιος Ζάππας, οὗ τὸν θάνατον τοσοῦτο πενθίμως ἀνεκοίνωσεν ὁ Ἕλληνικὸς τύπος, συνεμερίσθη δὲ εὐπροσδέκτως πᾶσα γνώριμος ψυχὴ τυχοῦσα τῆς μεγάλης εὐεργεσίας τοῦ γεραροῦ ἀνδρός.

Τίς τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων δὲν ἀναγνωρίζει, δὲν

κῶν πτερύγων, ἀναγκάσασα αὐτὸν ἵνα διακόψῃ τὰς ἑαυτοῦ σπουδὰς. Ἀνὴρ γενόμενος, εὖρε τὸ στάδιον πρότερον δημιουργηθὲν ὑπὸ τοῦ μεγαλεπιδούλου ἀδελφοῦ αὐτοῦ Εὐαγγέλη, καὶ τοῦ μεγαλουργοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου εἰς ὃ καὶ αὐτὸς ἐδραμμεν ὅπως συνεργασθῇ νὰ συντελέσῃ. Εἶχεν ἤδη ἄφθονα τὰ μέσα ὁ Ἀθανάσιος Ζάππας, ὅπως ἐγκαταλείψῃ ἄγνωστον γῆν καὶ ἀπέλθῃ ἐὰν μὴ εἰς τὴν γεννέτειραν, ὅπου καὶ ἐκεῖ δούλων ἡμᾶς ἀπλοῦται, ἀπέλθῃ εἰς τὴν προσφιλῇ αὐτῷ Ἑλλάδα, καὶ ἐκεῖ ἐν μέσῳ οἰκογενειακοῦ κύκλου, μεταξὺ τιμῶν καὶ σεβασμοῦ τῶν πάντων, καὶ ὑπὸ γελοέσσαν καὶ γοητευτικὴν πλέον